

Fenomen Bruno Gröning

Duhovni zdravilec, ki je presegel *meje znanosti*

Vedno bolj se obračamo k celostni medicini in ob tem ponovno odkrivamo naravne poti do zdravja. V različnih kulturah že tisočletja priznavajo obstoj višje moči, ki lahko pomaga pri zdravljenju. Bruno Gröning, nemški duhovni učitelj in zdravilec, ki je zaslovel po drugi svetovni vojni zaradi nenavadnih ozdravitev, je to zdravilno energijo poimenoval *Heilstrom* (zdravilni tok) in učil, kako jo lahko zavestno sprejemamo.

Kljub številnim kontroverznostim in obtožbam predvsem s strani medicinske in pravne stroke je Gröningu sledilo na tisoče ljudi. Po njegovi smrti je bil ustanovljen Krog prijateljev Bruna Gröninga, ki nadaljuje njegovo delo in ohranja njegove nauke žive. Njegovi sledilci še vedno poročajo o številnih ozdravitvah, kar povečuje zanimanje za njegovo metodo zdravljenja po duhovni poti. Govorijo o ozdravitvi telesa in duše, saj naj bi človek po tej poti dosegel celovito preobrazbo. Moč *Heilstroma* danes potrjujejo tudi številna medicinsko dokumentirana poročila o ozdravitvah, ki poudarjajo učinkovitost te zdravilne energije.

FENOMEN DUHOVNE OZDRAVITVE

Duhovna ozdravitev presega okvire katere koli vere, ni pogojena z nobenim verskim prepričanjem, in tudi tisti, ki so skeptični, lahko doživijo ozdravitve. Beseda "duhoven" izvira iz latinskega izraza *spiritus*, kar pomeni 'dih življenja'. Ta pojem je globoko povezan z življenjsko energijo, ki presega fizično raven in prodira v samo jedro našega bitja. Du-

hovna ozdravitev deluje prek prenosa te univerzalne energije, ki ne izvira iz zdravilca samega, temveč iz višje, božanske sile. Zdravilec je le kanal, ki to zdravilno energijo usmerja v ravnovesje uma, telesa in duha. Človek se povezuje z nečim večjim, z močjo, ki v sebi nosi neskončen potencial za preobrazbo, ne glede na dvome ali omejitve.

Duhovno zdravljenje ima globoke korenine že v najstarejših civilizacijah. V starem Egiptu so duhovni zdravilci, imenovani *seni*, z molitvami, obredi in amuleti klicali moč bogov za zdravljenje bolezni. Verjeli so, da so bolezni posledica prekletstev ali neskladja z božanstvi, zato so zdravilci ponovno vzpostavljali ravnovesje med ljudmi in bogovi. V antični Grčiji je bilo zdravljenje tesno povezano z religijo, predvsem s kultom boga zdravilstva Asklepija. V njegovih svetiščih so potekali obredi, molitve in meditacije, zdravniki in svečeniki pa so bili posredniki med bolniki in bogovi. Verjeli so, da jim bo Asklepij prinesel vizije ali zdravilne sanje. V Indiji so se razvile tehnike, kot je pranajama (nadzor diha), ki temeljijo na prepričanju, da pravilno usmerjanje življenjske energije (prane), ki teče skozi telo, prinaša zdravje. Podobno tudi qi gong in akupunktura na Kitajskem temeljita na uravnavanju življenjske energije. V krščanstvu ima duhovno zdravljenje osrednjo vlogo, zlasti zaradi čudežnih ozdravitev, ki jih pripisujejo Jezusu in njegovim učencem. Polaganje rok, molitve in vera so pogosti motivi v Novi zavezi. Čeprav se je z razvojem znanstvene medicine v Evropi duhovno zdravljenje umaknilo v ozadje, so čudežne ozdravitve ostale prisotne, predvsem v romarskih središčih.

V 19. in 20. stoletju je duhovno zdravljenje v zahodnem svetu doživelo pravi preporod. Različni duhovni voditelji in zdravitelji so razvijali metode, ki so združevale starodavne tradicije z novimi pristopi. Med najbolj znanimi je bilo delo Mary Baker Eddy, ustanoviteljice Krščanske znanosti, ki je trdila, da je bolezen iluzija, ki jo je mogoče ozdraviti z močjo misli in vere. V času po drugi svetovni vojni pa je zaslovel tudi nemški duhovni učitelj Bruno Gröning, ki je postal znan po številnih nenavadnih ozdravitvah, ki so se dogajale v njegovi prisotnosti, še vedno pa se dogajajo tudi po njegovi smrti.

“Pojem duhovne ozdravitve si vsakdo razlaga po svoje. Na splošno pa gre za sposobnost zdravljenja brez uporabe zunanjih vplivov, brez zdravil in terapij,” pojasnjuje doktorica medicinskih znanosti Ruth Friewald, ki je s pomočjo Gröningove metode sama doživela duhovno ozdravitev. “Mnogo ljudi trpi za neozdravljivimi boleznimi kljub napredni medicinski tehnologiji. V takih primerih so zdravniki pogosto prisiljeni poseči po metodah, ki presegajo klasično znanje.” Njen kolega Franz Gringiner dodaja: “Doživel sem spontano ozdravitev, kar je bilo zame, kot znanstveno izobraženega zdravnika in skeptika, izjemno pomembno. Po naravi ne verjamem zgodbam brez dokazov, a v eni sami minuti sem osebno izkusil nekaj neverjetnega – bolezen je izginila. Lahko si predstavljate, kako močno me je to prepričalo. Po tej izkušnji sem se pridružil Krogu prijateljev Bruna Gröninga in Medicinsko-znanstveni strokovni skupini, kjer zdaj tudi sam pomagam.”

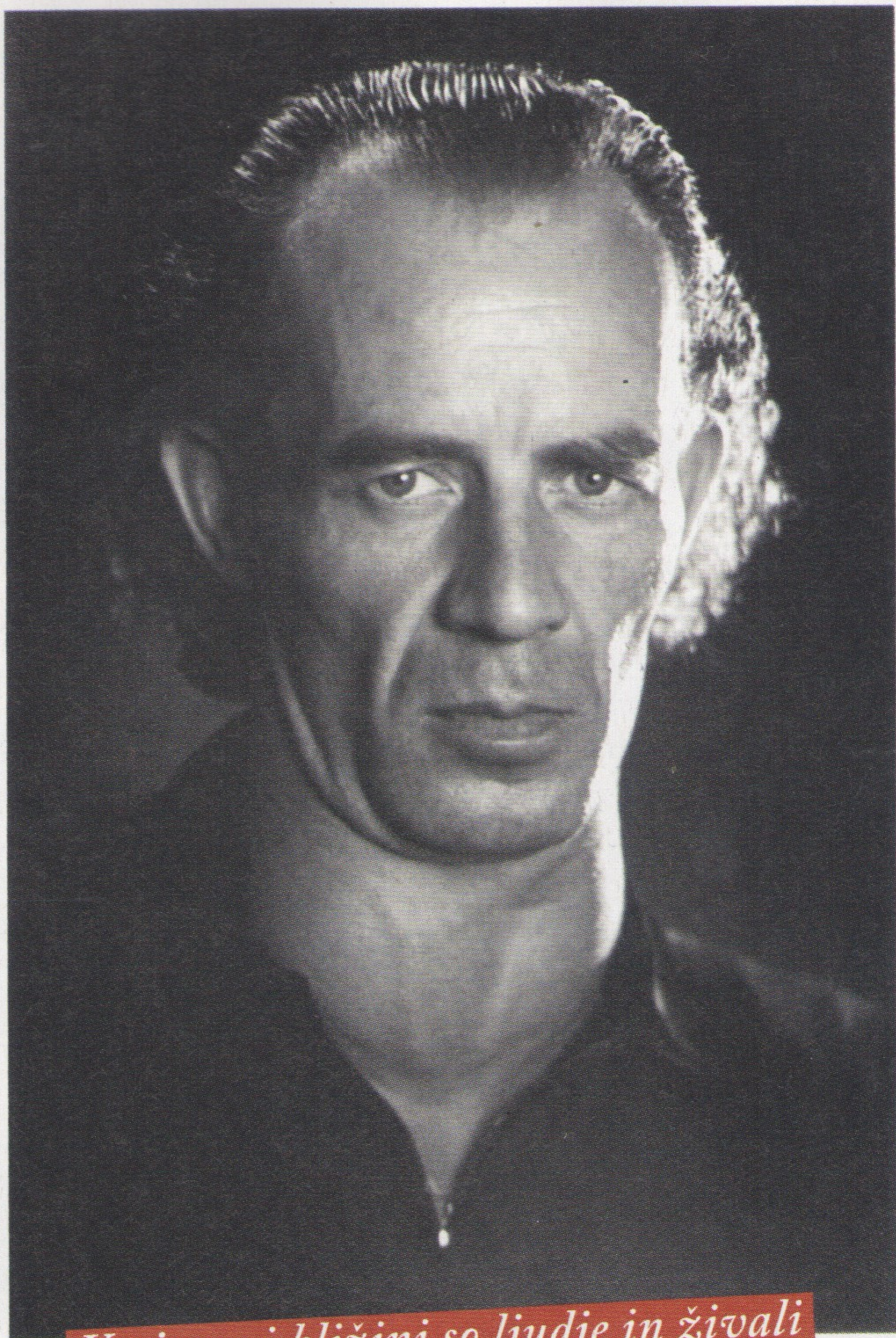
KDO JE BIL “ČUDODELNI ZDRAVILEC”?

Bruno Gröning se je rodil 30. maja 1906 v Gdansk, ki je takrat pripadal Nemčiji, kot četrti od sedmih otrok. Že v zgodnjem otroštvu so njegovi starši opazili, da ima Bruno izjemne nagnjenosti in posebne osebnostne lastnosti. Pogosto se je zatekal v naravo, kjer je preživel ure v premišljevanju. Pripo-

vedujejo, da so se že takrat okrog njega dogajali nenavadni dogodki – zadostovalo je, da se je približal ljudem, ki so se prepirali, in prepir je takoj prenehal. V njegovi bližini so ljudje in živali ozdraveli, zdravi pa so čutili globoko sproščenost in blaženost. Eden od najbolj osupljivih primerov iz njegovega otroštva se je zgodil, ko je njegova babica na smrtni postelji prejela zadnje obhajilo. Bruno je nenadoma pritekel v sobo in odločno izjavil: “Babica, ti ne boš umrla!” Resnično je vstala in živel še nekaj let. Zaradi prve svetovne vojne Bruno Gröning ni pridobil višje izobrazbe, osnovno šolo je obiskoval le do petega razreda. Četudi se je izučil za tesarja, je opravljal različna dela – delal je kot pristaniški in tovarniški delavec, poštar in elektromonter. Med drugo svetovno vojno so ga mobilizirali, če-

prav se je temu upiral, ker ni želel ubijati. Ta izjava ga je na sodišču skoraj stala življenja. Končal je kot vojni ujetnik v Rusiji, kjer je zaslovel s svojo sposobnostjo zdravljenja tako ujetnikov kot ruskih paznikov. Po vojni se je leta 1949 vrnil v Nemčijo, kjer se je začela njegova zdravilska zgodba.

V začetku leta je bil povabljen na dom tovarnarja Hülsmana v Herford, blizu Hannovra, kjer je njegov devetletni sin trpel za progresivno mišično distrofijo in je do tedaj lahko le ležal. Bruno je stopil pred dečka in rekel: “Vstani in hodi!” Starša, globoko ganjena, sta opazovala, kako je njun sin začel hoditi, celo po stopnicah se je vzpenjal in spuščal. Oče, navdušen nad tem čudežem, je dogodek objavil v časopisu, kar je sprožilo val zanimanja. V Herford so se začele zgrinjati množice nesrečnikov.

V njegovi bližini so ljudje in živali ozdraveli, zdravi pa so čutili globoko sproščenost in blaženost.

Vsak dan je pred vilo, kjer je bival Bruno, po več ur čakalo med pet in sedem tisoč ljudi. Ko se je Bruno pojavil pred njimi, je množico zajelo upanje. Časopisi so bili polni naslovov o "mesiji iz Herforda", novinar Süddeutsche Son- taga pa je zapisal: "Nepojmljivo! Bruno Gröning ozdravlja hrome, slepe in gluhe. To je eden največjih fenomenov našega časa."

Biblijske scene so se odvijale vsak dan znova. Bruno je stopil na balkon in ljudem govoril, da neozdravljivo ne obstaja, da je Bog največji zdravnik in da morajo verjeti vanj. "Jaz nisem nič, Gospod Bog je vse!" je ponavljal ter poudarjal: "Ne bodite lahkoverni – prepričajte se sami!" Ko je razširil roke in tretjič nagovoril ljudi, so tisti v prvih vrstah, številni prikovani na vozičke, vstajali, slepi so videli, gluhi pa ponovno slišali. Čudežem ni bilo konca, novice o čudodelnem zdravilcu pa so se širile kot požar. Novica o Brunovem obisku Traberhofa, kjer se je zbralo kar 30 tisoč ljudi, je odjeknila v vseh nemških medijih. Njegovo delovanje in izjemne ozdravitve so pritegnile tolikšno pozornost, da so o njem posneli tudi dolgometražni film z naslovom *Feno-*

men Bruno Gröning – po sledeh čudežnega zdravilca. Film raziskuje njegovo življenje, zdravilske čudeže in vpliv, ki ga je imel na tisoče ljudi, ter ponuja vpogled v njegovo edinstveno povezavo z duhovno energijo, ki jo je imenoval *Heilstrom* (film najdete na spletišču: <https://t1p.de/doku-sl>).

Zaradi številnih nenavadnih ozdravitev in vse večje priljubljenosti Bruna Gröninga so se zdravniški krogi in pravna stroka počutili ogrožene. Ker medicinska skupnost ni mogla znanstveno pojasniti njegovih spontanih ozdravitev, jih je zavračala kot neznanstvene in potencialno nevarne. Zdravniki so dvomili o legitimnosti njegovih metod in ga obtoževali šarlatanstva ter zavajanja obupanih ljudi, čeprav Bruno od ljudi nikoli ni vzel denarja in je to strogo prepovedal tudi svojim sodelavcem. Pravne oblasti so ga obtožile izvajanja nezakonitih zdravstvenih praks brez licence, saj ni imel uradne medicinske izobrazbe, zato so mu postopoma prepovedale izvajanje zdravljenja. Kljub priljubljenosti med ljudmi, ki so poročali o popolnih ozdravitvah, mu pritiski pravne in medicinske stroke niso omogočili nadaljevanja javnega

delovanja, kar je močno vplivalo na njegovo življenje.

Gröning se je na očitke odzival mirno in z neomajno vero v svoje poslanstvo. Poudarjal je, da ni zdravnik in ne ozdravlja ljudi, temveč le posreduje Božjo energijo, ki je dostopna vsem. "Jaz ne zdravim, to dela Bog," je govoril. Nikoli ni zanikal pomena uradne medicine, vendar je trdil, da Božja moč presega človeške omejitve in deluje tam, kjer medicina odpove. Do svoje smrti leta 1959 je ostal zvest svojim prepričanjem v moč duhovne ozdravitve in Božje energije.

KAJ JE UČIL BRUNO GRÖNING?

Gröning je, kot že rečeno, naravno zdravilno moč, s katero je deloval, imenoval *Heilstrom*. Vedno znova je poudarjal, da pri ozdravitvah, ki so posledica sprejemanja te zdravilne moči, ne gre za čudež. Ni želel, da bi se to moč obravnavalo kot nadnaravno: "Moje ozdravitve temeljijo na delovanju moči, ki je del Božje ureditve narave in ne krši naravnih zakonitosti. Ozdravitev ne smemo označevati za čudež samo zato, ker jih znanost še ne more ali jih težko pojasni."

Vsak dan je pred vilo, kjer je bival Bruno, po več ur čakalo med pet in sedem tisoč ljudi. Ko se je Bruno pojavil pred njimi, je množico zajelo upanje.

Gröning je pogosto primerjal človeka z baterijo, ki se dnevno izprazni in jo je treba redno polniti – ne le s fizično hrano, temveč tudi z duhovno. Da bi prejel *Heilstrom*, mora človek sproščeno sedeti z dlanmi, obrnjenimi navzgor; ne sme križati rok ali nog, da bi energija nemoteno tekla. Med sprejemanjem energije mora opustiti negativne misli in skrbi ter se osredotočiti na nekaj lepega. Zdravilni tok, ki teče skozi telo, zdravi obbolele organe, kar lahko spremljajo bolečine, ki kažejo na proces čiščenja telesa.

Pogosto je govoril o obstoju dveh temeljnih sil v življenju – dobrega in zla. Trdil je, da je človek nenehno v boju med tema dvema poloma in da se mora zavestno odločati, katero stran bo podprl. Po njegovem prepričanju je dobro v harmoniji z Božjim redom, medtem ko zlo predstavlja sile, ki skušajo človeka oddaljiti od tega reda. Učil je, da je vsaka bolezen ali trpljenje posledica tega, da je človek podlegel negativnim vplivom, ki jih je opisoval kot zlo. Verjel je, da je zlo tisto, kar ustvarja duhovne in telesne blokade, ki vodijo v bolezni. Po njegovem mnenju mora človek zavestno izbirati dobro in se povezovati z Božjo močjo, da bi odstranil te blokade in se vrnil v ravnovesje. Govoril je tudi o tem, da je zlo premeteno in skuša vplivati na misli, dejanja in čustva ljudi, zato mora biti človek nenehno pozoren in se zavdati teh vplivov. Vera v dobro, v Božjo moč in red, ter zavestno sprejemanje zdravilne energije vodi v ozdravitev in duhovni razvoj. Verjel je, da se z dobrimi mislimi in pozitivno naravnostjo lahko človek osvobodi zla in povrne zdravje telesa in duha.

Sebe je primerjal s transformatorjem, ki posreduje višek energije: "Čim več ljudi pride k meni, tem bolje se počutim." Potem ko so mu prepovedali množična zdravljenja, so se okoli njega začele oblikovati manjše lokalne skupnosti, znotraj katerih je širil svoje učenje. Napovedal je, da bo zaradi viška silne energije, ki je ni smel oddajati, notranje izgorel. Prav to se je tudi zgodilo: zdravniki so po operaciji januarja 1959 ugotovili popolno notranjo izgo-

relost. Pred njegovo smrtjo so zapisali: "Izgorelost Brunovega organizma je grozljiva. Kako je lahko živel tako dolgo brez hudih bolečin, je popolna uganka."

Njegovo zadnje sporočilo je vsem, ki so iskali njegovo pomoč, prineslo globoko upanje: "Vsi ljudje morajo umreti, tudi jaz, vendar jaz ne bom mrtev. Če me boste poklicali, bom prišel in vam še naprej pomagal, saj tako hoče Bog." Nekoč je tudi dejal: "Obstaja veliko stvari, ki jih ne moremo razložiti, vendar ni ničesar, kar se ne bi moglo zgoditi."

OZDRAVITVE PO DUHOVNI POTI SE NADALJUJEJO

Delovanje Bruna Gröninga se nadaljuje tudi po njegovi smrti, pravijo njegovi sledilci, zbrani v Krogu prijateljev Bruna Gröninga, med katerimi je danes veliko znanstvenikov, zdravnikov in drugih visokoizobraženih posameznikov, ki ohranjajo in širijo Gröningove nauke ter dokumentirajo številne primere ozdravitev, ki se še vedno pripisujejo njegovemu učenju in zdravilni energiji *Heilstrom*.

Od leta 1992 do danes je tako nastal obsežen arhiv z več tisoč poročili o ozdravitvah tako telesnih kot duševnih bolezni, dokumentirajo se tudi ozdravitve pri živalih in rastlinah.

Med najpogostejše omenjenimi ozdravitvami so kronične bolečine in težave s hrbtenico, kot so išias, osteoporoza, hernija diska in druge oblike kroničnih bolečin v hrbtu. Veliko je tudi poročil o ozdravljenih migrenah,

ki so vztrajale kljub tradicionalnemu zdravljenju. Mnogi pričajo o ozdravitvah raka, nevroloških bolezni, kot so multipla skleroza, paraliza in druge težave z živčnim sistemom, ter artritis in revmatizma. Prav tako so zabeležene ozdravitve bolezni srca in ožilja, diabetesa, psihosomatskih in duševnih motenj, vključno z depresijo, tesnobo, fobijami in različnimi odvisnostmi. Poročila vključujejo tudi ozdravitve bolezni dihal, kot sta astma in bronhitis, ter težave z vidom in sluhom – nekateri so ponovno spregledali ali slišali.

Gertraud Fischer (75) iz Münchna je od leta 1994 trpela za hudo osteoporozo, ki je povzročala stalne bolečine v hrbtu in sklepih. Kljub hormonski terapiji in terapiji s kalcijem se njeno stanje ni izboljšalo. "Bolečine so bile tako močne, da sem hodila le še z berglami, podnevi in ponoči nisem našla olajšanja," pravi Gertraud. Sosea ji je omenila ozdravitve s pomočjo učenja Bruna Gröninga; skeptična je obiskala informativno predavanje. "Tam sem se počutila zelo dobro in sprejela zdravilno moč, kot je učil Gröning. Čutila sem, kako je ta energija tekla skozi moje telo," pripoveduje. Šest tednov zatem je bila popolnoma zdrava, bolečine so izginile in gostota kosti se je normalizirala.

Slovenka Metka M. je že pri sedmih letih začela trpeti za glavoboli, ki so sčasoma postali vedno močnejši. Zaradi nenehnih bolečin je morala jemati vse več protibolečinskih zdravil. Pri devetnajstih letih ji je nevrolog diagnosticiral

**Vse ozdravitve po duhovni
poti sistematično zbira,
preverja in dokumentira
Medicinsko-znanstvena
strokovna skupina (MWF),
ki deluje v okviru Kroga
prijateljev Bruna Gröninga.
V tej strokovni skupini
deluje več tisoč zdravnikov,
psihologov, terapevtov in
zdravilcev iz več kot 90
držav sveta.**

migreno. Skoraj vsak teden je bila prisiljena preživeti dva dni v temni, hladni sobi, z ledom na čelu, saj so močni zvoiki in vonjave še povečali bolečine, kar je pogosto vodilo do bruhanja. Predpisana zdravila so le blažila simptome, a niso prinesla ozdravitve. Januarja 2004 je bila uvedena v učenje Bruna Gröninga in začela redno sprejemati zdravilno moč. Devet mesecev pozneje so po 13 letih trpljenja napadi migrene povsem prenehali in se niso nikoli več vrnili.

Francozinja Catherine G. je od 21. leta trpela za pogostimi bolečinami v hrbtu in išiasom, ki je prizadel desno stran njenega telesa. Preizkusila je različne metode zdravljenja, kot so homeopatija, naravne terapije, osteopatija, kinezioterapija in celo odstranitev amalgamskih zalivk, vendar so vse prinesle le začasno olajšanje. Nekaj tednov po uvodu v učenje Bruna Gröninga je Catherine doživela popolno ozdravitev in danes živi brez bolečin.

Ali bi lahko vse te spontane ozdravitve pripisali zgolj učinku placebo, ki je znanstveno potrjen in prepoznan v številnih raziskavah? Zdravnica Lucija Kolizoli iz Clevelanda, članica Medicinsko-znanstvene strokovne skupine, takšno trditev zavrača: "To presega placebo, čeprav ima tudi placebo po-

membno vlogo, saj je za bolnika koristno, da verjame v svojo ozdravitev. Vera je vsekakor del procesa, vendar je ozdravitev veliko več kot le vera. Dokaz za to so ozdravitve pri živalih in majhnih otrocih, kjer učinek placebo ne more biti prisoten. Zato takšne primere tudi predstavljamo javnosti. To, kar je počel Bruno Gröning, presega učinek placebo ali sugestije. Ključ je v zavesti."

KAKO DELUJE KROG PRIJATELJEV BRUNA GRÖNINGA?

Krog prijateljev Bruna Gröninga je leta 1979 osnovala Grete Häusler, tesna sodelavka Bruna Gröninga, ki je bila sama deležna ozdravitve treh neozdravljivih bolezni. Danes je to eno največjih svetovnih združenj za ozdravitev po duhovni poti. V več kot 3000 lokalnih skupnostih po vsem svetu imajo vsi, ki jih zanima, možnost brezplačno spoznati, kako lahko sprejmejo naravno zdravilno moč. Vse ozdravitve po duhovni poti sistematično zbira, preverja in dokumentira Medicinsko-znanstvena strokovna skupina (MWF), ki deluje v okviru Kroga prijateljev Bruna Gröninga. V tej strokovni skupini deluje več tisoč zdravnikov, psihologov, terapevtov in zdravilcev iz več kot 90 držav sveta, ki želijo z znanjem in izkušnjami o ozdravitvah po duhovni poti ljudi seznaniti na zdravniških predavanjih. "Bili so moji pacienti, ki so se izkazali za zdrave. Več kot desetletje sem kot zdravnik uporabljal vse načine, da bi pomagal, vendar ozdra-

vitev kroničnih težav ni bila mogoča. Pacienti so mi pripovedovali o ozdravitvi po duhovni poti s pomočjo učenja Bruna Gröninga," se spominja dr. med. Blättner, specialist ORL in vodja Medicinsko-znanstvene strokovne skupine Kroga prijateljev Bruna Gröninga, in nadaljuje: "Na začetku sem bil zelo skeptičen, zato sem prosil ženo, naj se udeleži informativnega predavanja o učenju Bruna Gröninga. Šele njena spontana ozdravitev kroničnega artritisa me je povsem prepričala. Od takrat pomagam pri delu." Ozdravitve, celo hudih, organsko pogojenih bolezni pri ljudeh in živalih, tudi danes pričajo o učinkovitosti znanja, ki ga je ljudem posredoval Bruno Gröning.

V Sloveniji deluje več kot 90 skupin Kroga prijateljev Bruna Gröninga. "V vsaki je največ 50 prijateljev; ko pa se interes poveča, ustanovimo novo skupino. Imamo skupine za odrasle, posebej pa delujejo otroške in mladinske. Spomnim se gospoda, ki je skupino obiskal le enkrat in že takrat doživel ozdravitev. Takoj je začutil olajšanje in bolečine v hrbtenici so naenkrat izginile. To mu je zadoščalo in se ni več vračal v Krog. Večina ljudi pa zelo rada prihaja na naša srečanja, ki so vsake tri tedne," pripoveduje Majda Marušič iz slovenskega Kroga prijateljev Bruna Gröninga. V skladu z načeli Bruna Gröninga na srečanjih ne zagotavljajo zdravniških posvetov, pregledov ali zdravljenja. Vstop v Krog in izstop iz njega pa sta prostovoljna, brez finančnih ali katerih drugih obveznosti. **S**

POT DO TELESNEGA IN DUŠEVNEGA ZDRAVJA

Informativna predavanja, na katerih bo avstrijska zdravnica E. Deggendorf predstavila ozdravitve po duhovni poti, bodo potekala:

- 22. novembra ob 18. uri v Mestni občini v Novi Gorici,
- 23. novembra ob 10. uri v gledališču Koper in
- 23. novembra ob 15. uri v Hotelu Kras v Postojni.

Vstop je prost. Za več informacij pokličite na telefonsko številko 041 777 128 ali obiščite spletišče www.bruno-groening.org/sl.